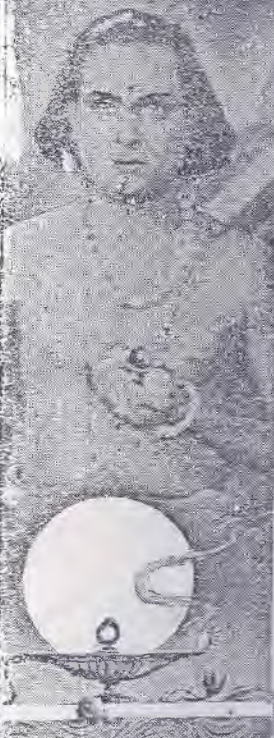

Sri Raja Rajeswari's

SUMATI

రాజరాజేశ్వర వారి

సుమతి

Assam ...

అంజలీ పిచ్చర్లు

మూడవ చిత్రం

?

తెలుగు, తమిళ, హిందీ భాషలలో

మీ అభిమాన తారాగణంతో

దర్శకుడు :

కడారు నాగభూషణం.

సంయుక్త దర్శకుడు :

జి. ఆర్. రావు.

సహాయదర్శకులు :

సి. టి. రాజన్,
ఇంటూరి వెంకటేశ్వరరావు,

ఛాయాగ్రహణము :

కమల్ ఘోష్.

శబ్దగ్రహణము :

పి. రంగారావు.

శిల్పము :

ఘడ్ గాంకర్.

స్టూడియో : జెయిన్ స్టూడియోస్ మద్రాసు.

వేషధారణ :

హరిపాదచందర్, మంగయ్య.

ప్రాడక్షన్ మేనేజరు :

డి. ఎల్. నారాయణ.

పబ్లిసిటీ ఆర్ట్ డైరెక్టరు :

కె. నాగేశ్వరరావు.

గానము :

హెచ్ ఆర్ పద్మనాభశాస్త్రి

ఎన్. బి. టినకరరావు.

పాటలు :

మొక్కపాటి నరశింహశాస్త్రి

పాటలు :

దైతా గోపాలం.

పాత్ర ధారులు

సి. యస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

టి. రామకృష్ణశాస్త్రి

ఆరణి సత్యనారాయణ

టి. ఆర్. శేషన్

మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రి

కె. వి. సుబ్బారావు

జె. శేషగిరిరావు

ఎం. వి. సూర్యనారాయణ , బ్రహ్మాన్న

డాక్టరు సి. హెచ్. వెంకటచలం

కన్నాంబ

బళ్ళారి లలిత

కొమ్మూరి పద్మావతీదేవి

కాకినాడ రాజరత్నం

కె. లలిత

కె. గంగారత్నం

రేణుక

అంజనీ బాయి

కౌశికుడు

దేవదత్తుడు

శంకరభట్టు

నారాయణశర్మ

మహేంద్రదీక్షితులు

అవధానులు

జయరాముడు

సోమయాజులు

శివుడు

సుమతి

మోహిని

గౌరమ్మ

పార్వతి

ధర్మదేవత

నాయకురాలు

కమల

నాట్యకత్తె

ఇందలి పాటలుగాని, పద్యములుగాని
 మా అనుమతి లేనిదే సినీమాలలోను
 నాటక ప్రదర్శనములలోను పాడరాదు.
 రికార్డులలోను యియరాదు.

క ధా నం గ్ర హ ము

ప్రతిష్ఠాసపురంలో కౌశికుడను బ్రాహ్మణుడు సదాచార సంపన్నుడు, సంగీతఅభినయశాస్త్రాలలోనిధి, సుమతి ఆయన భార్య.

కౌశికుని మహారాజు దర్బారులో బ్రాహ్మణ్యసమక్షాన సత్కరిస్తాడు. బ్రాహ్మణపెద్దలంతా ఈసత్కారానికి సంతోషిస్తారు. కుష్టకారులో కొందరికిఅసూయ వుడుతుంది. సత్కరింపబడ్డ కౌశికుని మీద నాట్యకత్తె మోహినిమనస్సు లగ్నమవుతుంది. దేవదత్తుడు మోహినికి విటుడు. అభినయశాస్త్రంలో విశేషాలు తెలిసికోవాలని సాకుచెప్పి మోహిని కౌశికుని తనయింటికి తీసుకురమ్మని దేవదత్తుని ప్రేరేపిస్తుంది. అతడు శంకరభట్టుతో పురాణకాలక్షేపం చేస్తున్న కౌశికునివద్దకు వచ్చి మాటలసందర్భాలో మోహిని అభినయచాతుర్యాన్ని పొగడి జరుగనున్న దేవాలయ నృత్యానికి కౌశికుని ఆహ్వానిస్తాడు. ఆనృత్యంచూచి కౌశికుడు తనఆనందాన్ని తెలపడంకోసం మోహినికి తన ఉంగరాన్ని బహూకరించి వేలికి స్వయముగా తొడుగుతాడు. అది చూచిన దేవదత్తుని హృదయంలో కోపాగ్ని జనిస్తుంది.

మోహపరవశురాలైన మోహిని దేవాలయంలో కౌశికుని కలిసికొని తనయింటికొకసారి రమ్మని ప్రాధేయపడుతుంది.

కౌశికుడు మోహిని ఇంటికివెళ్లి మోహిని బాహువల్లరిలో బండ్లాయ్యాడు. అప్పటినుంచీసుమతి తననెంతో గాఢంగా ప్రేమించిన మగడిప్పుడు తనకు దూరమయ్యాడని పరితపించింది.

కౌశికునిమరిగిన మోహిని దేవదత్తుని కుద్వాసనచెప్పింది. తనను బయటికి పంపిన కౌశికునిమీద దేవదత్తుడు పగపట్టాడు. సుమతి కౌశికుని ఫలహారాలు తీసుకుపోతుంది. వేశ్యలోలు

డైన కాశికుడు ఆమెను తూలనాడి జుట్టుపట్టుకొని బతుటికి ఈడ్చేస్తాడు. పగబట్టిన దేవదత్తుడు, మొదటినుంచి కాశికుని మీద గుఱు)న్న నారాయణశర్మ యిద్దరూ కలిసి బ్రాహ్మణ సంఘంచేత కాశికుడు వెలిఅయ్యేటట్టు చేస్తారు. మహారాజు కాశికుని అగ్రహారాలను లాక్కొని దేవాలయాని కిమ్మని మోహినిని రాజప్రసాదంలో అడుగుపెట్టడానికి వీల్లేదనిఉత్తరు విస్తాడు. డబ్బులేని కాశికుని వదిలించుకోవడానికి మోహిని దేవ దత్తుని సహాయాన్ని తిరిగి పొందుతుంది. పతితుడైన కాశికుడు వెళ్ల గొట్టబడి మోహిని వీధిగుమ్మం దగ్గర స్మృతిలేకుండా పడి వుంటాడు. సునుతికి యింట్లో దుశ్శకునాలు కన్పడతాయి. ఆ రాత్రి మోహిని యింటివద్దకు వెళ్ళి దుమ్ములో ఏకాకిగా పడున్న నాధుని చూచి స్మారకం వచ్చాక యింటికి తిరిగి తీసుకొస్తుంది.

వెలివేసిన బ్రాహ్మణ్యం కాశికుని యింటిమీదికి దాడి సాగిస్తారు. సునుతి, శంకరభట్టుల హితవుమీద కాశికుడు ఆ యిల్లువదలివెట్టి మరొక గ్రామానికి జేరుకుంటాడు. తన జీవితంలో సంభవించిన విప్లవాన్ని తలచుకొని కాశికుడు ఒకనాటి రాత్రి మతిభ్రమణంబొంది సునుతికి చెప్పకుండా ఆయింటినుంచి పారిపోతాడు ఆమె జీవితంలో యిదిమరో విపాదఘట్టం. భర్త కోసం వెతికివెతికి చివరకు సునుతి ప్రాణాత్యాగం చేసుకోవాలని ఒకత్రాచుపామును పట్టుకోబోతుంది. ఆపాము ధర్మదేవత. ఆత్మహత్య మహాపాతకమని ధర్మదేవతి సునుతికి బోధిస్తుంది.

భర్తను వెతకడానికి అడవుల్లో తిరుగుచున్న సునుతిని చెంచువాళ్ళు చెరబట్టబోతారు. ఆమెకో)ధాగ్ని కిరణాలు వాళ్ళ జీవతంతువులను దహించేస్తాయి. వాళ్ళామెకు కాళికాలయాన్ని

జ. రామిచ్చి చక్ర

దేవదనుడు తరుణిలో నన్ కరుణాగనుమా
 మరుని బారికి గురిచేయుకుమా
 పరునిగా నను భావింపకుమా
 మరుని ఆజ్ఞల్ మీరగవశమా
 ధారుణి ఎంతటివారికైనా

②

||వారి||

కాస్త్రిస్కో. శబ్దబ్రహ్మమయీ, చరా చరమయీ, జ్యోతిర్మయీ, వాజ్మయీ,
 నిత్యనందమయీ, నిరంజనమయీ, తత్వమయీ, చిన్మయీ,
 తత్వతీతమయీ, సరాత్వరమయీ, మాయామయీ, శ్రీమయీ,
 సర్వేశ్వర్యమయీ, సదాశివమయీ, మాంపాహీ మీనాంబికే.

కాశికుడు ప|| అప్పడు డాయ వచ్చె నరుణాబ్జకళాధరు గౌరి భక్తితో ③ CSR.
 నప్పడు డాపె నీశ్వరుడు సంబితయోగ సమాధి నిష్ఠమై
 దప్పక బాహ్యసీమ పంచుచు బెసగం బరమంబు సోహమై
 యొప్పెడు దివ్యతేజము సముజ్వల కోటితటిత్రుకాశమున్.

ప|| పల్లవ పుష్పభంగములు పాదసరోరుహ యుగ్మకంబుపై ④ CSR
 జల్లి శ్రోవోవతంసమగు సంపగి మొగ్గయొకింత బారగా
 నల్లన మ్రొక్క బాహ్యతి భయంబును భక్తియు సంభంబులు సం
 ధిల్లగ భర్తకున్ ఘన ఘటి పంభుహారున కంఠకారికిన్. ⑤ CSR

ప|| సరిలేని మగని బడయుము, తరుణియని పల్కె శివుడు తద్యమ యిది ఈ
 శ్వరభాషితమునకుం దరతరిముల యందైన నన్యభావ్యముకలదే.

ప|| శమనారాతి నివృత్త ధైర్యుడగుచున్ చందోజయారంభకా ⑥ CSR
 లమునం బొంగిన దుగ్ధసాగరములీలం బక్వబింబాధనో
 షము గర్జాంత విశాల నేత్రము నతిస్వచ్ఛంబునై యొప్పు గౌ
 రి ముఖాంభోజమునంబు నిల్పె సరససేమంబునం జాడ్కులన్

మోహిని నిన్న సాయంత్రమున మిన్నేటి ఛాయలలో ⑦
 సన్నకేసి నిను బిలిచిన చిన్న దెవరు సామి ||నిన్న||
 కనుమాసి గంగయనచు, కలువరించినావు కేయి
 గంగ యెవరయా, సామీ—ఆ—
 కమము దెలుపు—సామీ— ||నిన్న||
 నిన్నే తా వలచినదో, నీకే దయగల్గినదో
 నిజము దెల్పకున్న నేడు, నిన్ను విడతునా—సామీ—

అగ్రాణి అలలు

కన్నె లెండరిని నాదు కన్ను బామి జేర్చితివో
ఎన్న గలనోకో—సామి—ఎన్న గలనోకో
నీ యిచ్చ మెలగు సామి|| ||నిన్న||

8. సుమతి

జాలమేలనే శ్యామలాంబరీ
సరగుణ నాడగు బాలిదీర్పవే ||జాల||
కైలరాజతవయా—నీ
చరణ కమలములె చాల సమ్మితి ||జాల||
భారమయ్యెనా బోంచుట
భారమయ్యెనా పంతుల బోంచుట
పతితపావనీ పంతమేలనే
గౌరిదేవి లోకైక జనని
గాళినొండు నీదానీ నేలగ ||జాల||

కన్నె

9. జేవడత్తుడు

ప|| కంకణ కింకెలుల్ మెరయగా మెలనూలు చలింప రెప్పలన్
జంకెన చూ పులాడగ కచమ్మును వీగ కుచమ్ము లూగ మీ
నాంకపతాకయట్లు మెయి యంత యు తూగ నటించునిన్ను ప
ర్యంకము జేర్చి హత్తి కొననా మృక్షలాధర మాననా సఖీ.

10. మోహిని—పాట

నా మానసంబునను ఆనందమా . మధురవార్తన్ వింటినిగా
ఆమహనీయుడే యిం దరుడెంచుగా
నా మానసంబునను ఆనందమా - పరమానందమా .....||ఆనం||
సుందరాంగని చూతుగా - సుఖ వారాళినిన్ మది దేలింతుగా
మరు దూలింతుగా ||ఆనం||
నిండెగా కోర్కెల్ - పండెగా - నా ప్రియత్నంబులన్ని
బాహాలతన్ ప్రియు బంధింతుగా - నామానసంబునను ఆనందమా
పరమానందమా - బ్రహ్మానందమా ||ఆనం||

11. మోహిని—పాట

స్వామి నేనీదాసరా - చలమేలా - నీసరసానుజేరగ - చనునీయరా
కామించి యున్నాను కన్నె సురా ||నాసామి||

కామిత మీదేర్చి కరుణించరా - వేమారు నీరాక వేచితిరా
 నానామిని నీవేరా - దిగి చాలించి ననుం జేకోరా ||నానామి||
 నీమీదే వలపంతా నిల చెసురా - రేయి నిన్నురైవరాక యున్నదిరా
 ఆరనిముసమునినుబాసీ తమి నిల్పజాల, మమతనుదీర్చి మన్నింపరా
 మారుడు శరములం దెనిచి నాసుకుమార హృదయమును జేరునురా
 నేరని దానినురా నను నేలగ నెరబాణుడ వీవొకడవెరా
 రారమదన సుకుమార యధర సుధనీర ముడము చేహారునురా
 గారవమున నాకలతను దీరిచి
 గదిమికోనుము ఎడను నను పదిలముగ

||నామి||

12. సు మ తి

ప|| ప్రియునెమ్మేన సగమ్ము నీవ ప్రిణయశ్చిధామమా స్వాంతమం
 తయు నీవేగడ, నిన్ను గాక మరియే దైవమ్ము నర్థింతునే
 న యికన్ మోడయి పోయి జీవితధరాయాసమ్మెట్టుల్ నెతు, నా
 పయి వర్షించు కృపారసామృతము నంబా రాజరాజేశ్వరీ.

13. కాళికుడు—పాట

జీవమే - మోహినీ రాగమా
 ప్రిణయాను రాగా లాపంబే
 పరికింప న్యాయమా - మనోతాపహారి
 మధురాతి - మోహారి - మధుమోహినీ - నారీ
 నాజీవమే - నాజీవమే - మోహినీ - రాగమా - జీవమే - రాగమే
 మోహినీ

14. సుమతి—పాట

ఇంత పాతకినా నాధా - ఇంత నిరాదరమా నాపై
 ఇంతపాతకినా - సుంతయైనా కరుణలేదా
 చూచుటకైనా నోచనా ||ఇంత||
 శేషవా యనుచే దోసంబేనా - వాసము వేశ్యానాటికయేనా
 పాశనకైనా వ్యవధియే లేదా - దానికి నీలో గావేలేదా ||ఇంత||
 కష్టసుఖములే సంసారములో కావదులే కాదా
 కష్టములే నీ మార్గంబురసీ కడతేరగ రాదా

సాగిననాడు నామహిమయే యని సాగనినాడు దేవునిదే యవ
 సాహసము కాదా - సాహసము కాదా
 ఆగక కేసిన కర్మల ఫలమే ఆసభవమా గాదా
 కలివి శాశ్వతమానా - కలలు సత్యము లానా
 కాయము నిరమానా
 కాలుడు మనపై దయగనునా - హరిగానము వృద్ధయగునా

||కష్ట||

5. చొహిని—పాట

పాహి పాహి, పరిపాలిత భువనా పాహి దురిత డమనా
 పాహి పురంజర వందిత చరణా పాహి దయాభరణా
 పాహి జనార్దన, దానవమర్దన భాగవతావన భవ్యనామా
 పరమపుష్ప మాం పాలయ భగవన్ ప్రభో దీన మందార
 పన్నగశయనా రవిశశివయనా, పరమైశ్వర్య విధానా
 పాపాత్మను నీ పాపుర జేరితి, భారమెంచకుము శౌరీ
 కాపాడుమునను కృపాసాగరా
 ఆపదుర్ధారా
 పాపు నీవేయని నమ్మియుంటి
 పరాత్పరావరదా గిరిధరపరాత్పర వరదా ||పాహిపురంజర||

6. సుమతి—పాట

పతిచరణమే నేవెంతున్ - భవమును బాసి సుఖింతున్
 పావనగంగా యమునా నదు లీ
 పాదాబ్జములని ఎంతున్ - యీపాదాబ్జములని యెంతున్
 పాదధూళి చందనము నలది - భవ్యతిలకము దాల్తున్
 పాణినాథు కరుణచే బార్యతి - మేనుసగంబు గొనగా
 పతిదేవత ఆననూయ త్రిమూర్తుల బాలుర జేయగలేదా
 పతిహితమే మది నెంతున్.

||సతి||

7. ప|| ఆనవరతంబు నిష్ఠమెఱు నాత్మవిభున్ భజియింతు నేని నా
 మనుగడయే యదార్థముగ మామక నాధుని మంగళార్థమే
 యని చరియింతు నేని ప్రత మట్టల నిశ్చల మానసమ్మతో
 ఇసుడు నభమ్ముమీద నుడయింపక యుండును గాక యీపయిన్.